

COC-leden aan het woord

KATRIEN VERSTRAETEN

Anne Aerenhouts

COC is er dankzij en voor haar leden. Het is jouw stem die we willen laten horen, ook in Brandpunt. Voor dit nummer sprak Brandpunt met Anne Aerenhouts. Anne is 32 jaar en werkt bij vrij CLB De Wissel in Antwerpen.

Anne volgde de bacheloropleiding sociaal werk aan de Karel de Grote Hogeschool en daarna via een schakelprogramma de master sociaal werk aan de Universiteit Antwerpen. "Ik ben per ongeluk in het onderwijs terechtgekomen. Er moest bij De Wissel dringend iemand enkele weken vervangen worden. Negen jaar later werk ik er nog altijd." Ook al had ze nooit aan het onderwijs gedacht, ze merkte wel snel dat het helemaal haar ding was. "Dat zien we wel vaker bij collega's die starten: ofwel past het helemaal, ofwel haken ze snel af. Een middenweg lijkt er niet te zijn."

Als beleidsmedewerker onderwijsloopbaanbegeleiding volgt ze de regelgeving op, informeert ze collega's en ondersteunt ze hen bij complexe vragen. Ze coördineert het team dat informatiesessies geeft rond de onderwijsloopbaan en neemt ook een deel van die sessies voor haar rekening. Tot slot volgt ze leerlingen op die definitief zijn uitgesloten door een school en geen andere plek vinden. "Dat is een gevarieerd takenpakket, maar het is ook wel allemaal wat met elkaar verweven."

Ze is met haar opleiding begonnen omdat ze heel graag mensen wou helpen. "Dat is ook de slogan van het Vrij CLB Netwerk: 'Het CLB helpt.'" Ze vindt het belangrijk dat de tijd en energie die ze in haar werk steekt, niet verloren gaan, maar resultaat opleveren.

"Ik wil dat mijn werk effect heeft, dat mijn energie ergens toe leidt. Ik wil mensen echt vooruit helpen en iets voor hen betekenen. En het is fantastisch als dat lukt."

Anne is naast beleidsmedewerker ook CLB-ankerpersoon op scholen. "In het directe contact met ouders en leerlingen merk ik het effect van mijn werk vaak. Dat is heel fijn en daar haal ik heel veel energie uit." Het werk dat een CLB doet, is niet altijd zichtbaar, maar hoe het zou zijn zonder het CLB, dat kan niemand zich voorstellen.

"Je kan geen schoolbank bij duwen in een klas waar geen plaats is en waar de leerkrachten al op de toppen van de tenen lopen."

"Ook al is de concrete impact niet altijd duidelijk zichtbaar, het CLB doet echt heel veel."

Dat werk loopt helaas niet altijd van een leien dakje. "Langs de ene kant moeten we vaak wachten op broodnodige aanpassingen in het systeem en langs de andere kant verandert het onderwijslandschap ook voortdurend. We moeten ons altijd aanpassen en heruitvinden. Als we doorhebben hoe iets in elkaar zit, is er alweer iets nieuws."

Het is ook niet altijd mogelijk om oplossingen te vinden voor de problemen die zich stellen. "Het capaciteitsprobleem is complex. Dat gaat over logistiek en infrastructuur, maar ook over het lerarentekort. Je kan geen schoolbank bij duwen in een klas waar geen plaats is en waar de leerkrachten al op de toppen van de tenen lopen. We hebben een doorverwijsfunctie richting jeugdhulp, maar ook daar zijn wachtlijsten. En zo blijft er heel veel bij ons liggen. We willen graag helpen, maar we kunnen niet. Dat is best frustrerend."

Gelukkig kunnen de collega's altijd bij elkaar terecht om te ventileren, want het werk kan best pittig zijn. "Ik herinner me een leerling bij wie ik na een heel intens en moeilijk proces uiteindelijk een opening heb kunnen creëren die ervoor heeft gezorgd dat ze hulp toeliet. Die hulp was op dat moment echt nodig. De impact die ik daar heb gehad, zal me altijd bijblijven."

Waarom lid van COC?

Toen ik bij het CLB begon te werken, ben ik bijna onmiddellijk lid geworden. De vakbondsafgevaardigde heeft me aangesproken en ik was ook al op de hoogte van het belang van een vakbond. Ik vond het dus ook maar logisch om me aan te sluiten!